Lietas arhīva Nr. CA-0076-20/16
ECLI:LV:RAT:2020:0106.C28371011.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2020.gada 6.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Valdis Vazdiķis,
tiesneses Lauma Volberga un Gunta Ozoliņa
ar tiesas sēžu sekretāri Lindu Čestjakovu,

piedaloties prasītājas /pers. A/ pārstāvim /pers. B/, trešās personas ar patstāvīgiem prasījumiem /pers. C/ pārstāvei /pers. D/ un atbildētājas garāžu īpašnieku biedrības „Salūts" pārstāvei zvērinātai advokātei Mārai Beķerei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ un /pers. C/ prasībā pret garāžu īpašnieku biedrību „Salūts" par zemes nomas tiesisko attiecību atzīšanu, zemes nomas maksas noteikšanu un zemes nomas maksas parāda piedziņu sakarā ar garāžu īpašnieku biedrības „Salūts" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 12.novembra spriedumu apmierinātas /pers. A/ un trešās personas ar patstāvīgajiem prasījumiem /pers. C/ prasības pret garāžu īpašnieku biedrību „Salūts" par zemes nomas tiesisko attiecību atzīšanu, zemes nomas maksas noteikšanu un zemes nomas maksas parāda piedziņu, 1) atzīstot, ka attiecībā uz prasītājai piederošo 1/2 domājamo daļu no zemes gabala /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/) daļām 303 m^2 un 991 m^2 platībā, kas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētas kā zemes vienības daļas ar kadastra apzīmējumiem /numurs B/ un /numurs C/, no 2004.gada 12.jūlija pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības ar atbildētāju kā nomnieci; nosakot, ka attiecībā uz prasītājai piederošo 1/2 domājamo daļu no zemes gabala zemes nomas maksa gadā ir 2756,22 *euro*; piedzenot no atbildētājas prasītājas labā zemes nomas maksas parādu 15 331,20 *euro* un pievienotās vērtības nodokli likumā paredzētajā apmērā; atzīstot prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas; 2) atzīstot, ka attiecībā uz trešajai personai piederošo 1/2 domājamo daļu no zemes gabala /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/) daļām 303 m^2 un 991 m^2 platībā, kas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētas kā zemes vienības daļas ar kadastra apzīmējumiem /numurs B/ un /numurs C/, no 2004.gada 20.oktobra pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības ar atbildētāju kā nomnieci; nosakot, ka attiecībā uz trešajai personai piederošo 1/2 domājamo daļu no zemes gabala zemes nomas maksa gadā ir 1378,12 *euro*; piedzenot no atbildētājas trešās personas labā zemes nomas maksas parādu 13 818,96 *euro* un pievienotās vērtības nodokli likumā paredzētajā apmērā; atzīstot trešajai personai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas. No atbildētājas par labu prasītājai piedzīta valsts nodevu 840,31 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Pirmās instances tiesa atzinusi uz prasītājas zemes esošo piebraucamo ceļu un gājēju ceļu (ietvi) par atbildētājas īpašuma blakus lietu, ko savukārt atzinusi par priekšnoteikumu nomas attiecību esībai, nomas maksas noteikšanai un nomas maksas parāda piedziņai.

[2] Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.novembra spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība argumentēta šādi.

[2.1] Nav korekts pārsūdzētais spriedums daļā, ar kuru atzītas zemes nomas tiesiskās attiecības no 2004.gada 12.jūlija starp prasītāju un atbildētāju. No publiskos reģistros esošas informācijas redzams, ka garāžu īpašnieku biedrība „Salūts" biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrēta tikai 2005.gada 17.februārī. Lai gan juridiska persona ar to pašu reģistrācijas numuru pastāv no 1993.gada 14.janvāra, tā sākotnēji bija kooperatīvās sabiedrības statusā.

[2.2] Nekonkrēts un tādēļ neizmantojams ir pārsūdzētajā spriedumā lietotais apzīmējums, ka atbildētājai piederošajam zemesgabalam pieguļ prasītājai piederošais zemesgabals.

[2.3] Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 12.novembra spriedumu lietā SKC-405/2008 nevar būt attiecināms arī uz izskatāmao lietu, jo tiesiskie apstākļi saistībā ir atšķirīgi.

[2.4] Nepamatots ir apgalvojums, ka bez piebraucamā ceļa un gājēju ceļa atbildētāja nespētu realizēt savu darbības mērķi. Atbildētājai patiešām funkcionāli nepieciešamais piebraucamais ceļš sastāda vien nenozīmīgu Zemesgabala 8003 daļu, kamēr Zemesgabalu 8001 pilnībā un absolūti lielāko Zemesgabala 8003 daļu aizņem asfaltēts kājāmgājēju ceļš, kuru lieto ne tikai ar atbildētāju saistītas, bet arī citas personas. Savukārt nokļūšanai atbildētājas teritorijā gadījumā, ja prasītāja ar būvēm, stādījumiem un/vai citādi aizšķērsotu šos zemesgabalus (izņemot šauru piebraucamā ceļa daļu), iespējams izmantot citus veidus.

[2.5] Nosakot atlīdzību par zemes viena kvadrātmetra lietošanu gadā 2,13 *euro*, nav pamatota atsaukšanās uz Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu lietā Nr.C28326711, jo minētajam spriedumam nav judikatūras spēka.

[2.6] Lietā nav pieņemti procesuāli lēmumi par lietā pieaicinātās trešās personas bez patstāvīgajiem prasījumiem /pers. E/ aizstāšanu ar viņa mantinieci /pers. C/, un par viņas pieaicināšanu trešās personas statusā ar patstāvīgajiem prasījumiem.

[3] Prasītāja un trešā persona rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka to neatzīst pilnībā. Uzskata, ka apelācijas sūdzības

motīvi nav pietiekami, lai noraidītu prasības.

[4] 2019.gada 25.septembrī prasītāja un trešā persona iesniegušas tiesā prasības precizējumus, kuros lūgts:

1) atzīt, ka starp /pers. A/, kā zemes gabala ar kadastra numuru Nr./numurs A/, ½ domājamās daļas īpašnieku kā iznomātāju, un garāžu īpašnieku biedrību "Salūts" kā nomnieku, laikā no 2004.gada 12.jūlija pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes vienības daļas lietošanu 264 kvadrātmetru platībā piebraucamā ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai un minētā zemesgabala daļu 1030 kvadrātmetru platībā gājēju ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai, ar nomas maksu 2,13 *euro* gadā par kvadrātmetru;

2) atzīt, ka starp /pers. C/, kā zemes gabala ar kadastra numuru Nr./numurs A/, ½ domājamās daļas īpašnieku kā iznomātāju, un garāžu īpašnieku biedrību "Salūts" kā nomnieku, laikā no 2004.gada 12.jūlija pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes vienības daļas lietošanu 264 kvadrātmetru platībā piebraucamā ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai un minētā zemesgabala daļu 1030 kvadrātmetru platībā gājēju ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai, ar nomas maksu 2,13 *euro* gadā par kvadrātmetru;

3) piedzīt no garāžu īpašnieku biedrības "Salūts" par labu /pers. A/ nomas maksas parādu par laika posmu no 2004.gada 12.jūlija līdz 2014.gada 31.oktobrim 15 331,20 *euro*.

4) atzīt /pers. A/ tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas;

5) piedzīt no garāžu īpašnieku biedrības "Salūts" par labu /pers. C/ nomas maksas parādu par laika posmu no 2004.gada 20.oktobra līdz 2014.gada 31.oktobrim 13 818,96 *euro*.

6) atzīt /pers. C/ tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas;

[5] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem.

/pers. A/ pārstāvis uzturēja prasību, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem. Apelācijas sūdzību lūdza noraidīt.

/pers. C/ pārstāve uzturēja prasību, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem. Apelācijas sūdzību lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Izskatījusi lietu pēc būtības, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarībā ar apelācijas sūdzību, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasība ir nepamatota un noraidāma, savukārt apelācijas sūdzība daļēji pamatota.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar apelācijas sūdzību, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka izskatāmajā lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem. Lietā ir strīds par to, vai starp pusēm pastāv zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības un no tām izrietošs pienākums maksāt nomas maksu.

[8] Prasītāja un trešā persona prasības precizējumos lūgusi atzīt, ka starp viņiem, kā zemes gabala ar kadastra numuru Nr./numurs A/ īpašniekiem, un garāžu īpašnieku biedrību "Salūts" kā nomnieku, laikā no 2004.gada 12.jūlija pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes vienības daļas lietošanu 264 kvadrātmetru platībā piebraucamā ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai un minētā zemesgabala daļu 1030 kvadrātmetru platībā gājēju ceļa uzturēšanai un pārvaldīšanai, ar nomas maksu 2,13 *euro* gadā par kvadrātmetru.

Prasības precizējumos norādīts, ka prasītājai un trešajai personai pieder zemes gabals Nr./numurs A/, kurš robežojas ar atbildētājai piederošo zemes gabalu Nr./numurs D/. Uz atbildētājai piederošā zemes gabala Nr./numurs D/ atrodas garāžu komplekss (vairāk nekā 900 garāžas), piekļuvei pie kura (funkcionēšanas nodrošināšanai) tiek izmantots kājceļš 1030 kvadrātmetru platībā (turpmāk arī – kājceļš) un piebraucamais ceļš 264 kvadrātmetru platībā (turpmāk arī – piebraucamais ceļš). Prasītājas un trešās personas ieskatā ir izveidojušās piespiedu zemes nomas attiecības – nokļūšanai garāžās tiek izmantots kājceļš un piebraucamais ceļš, un par to ir jāmaksā nomas maksa. Atbildētājas zemesgabalā esošās garāžu būves ir saistītas ar piebraucamo un gājēju ceļu to daļā, kas atrodas zemes gabalā Nr./numurs A/. Prasītājas un trešās personas ieskatā piebaucamais ceļš un gājēju ceļš ir uzskatāms par atbildētājas zemes gabala Nr./numurs D/ un ar to saistīto garāžu ēku (būvju) piederumu (blakus lietu) atbilstoši Civillikuma 857.panta pirmajā daļā un 859.panta pirmajā daļā paredzētajam.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesai nav piekritusi šiem argumentiem, norādot, ka: 1) piebraucamais ceļš nevar būt atbildētājas zemesgabala blakus lieta, jo to izmanto arī AS „Latvenergo", SIA „Rīgas Siltums", SIA „Rīgas Ūdens", Ugunsdzēsības un glābšanas dienests; 2) kājceļš nevar būt atbildētājas zemesgabala blakuslieta, jo tā ir daļa no publiski lietojamas ietves, kura izbūvēta paralēli /adrese/ no Kurzemes prospekta līdz Mikrobioloģijas institūtam 2,5 kilometru garumā.

[8.1] Civillikuma 850.pants noteic, ka galvenās lietas ir tās, kas ir patstāvīgi tiesību priekšmeti. Bet viss tas, kas pastāv tikai ar galveno lietu, vai pieder pie tās, vai kā citādi ar to saistīts (851. p.), ir blakus lieta.

Civillikuma 857.panta pirmā daļa noteic, ka blakus lieta iegūst piederuma raksturu, ja viņas uzdevums ir kalpot galvenai un viņa ir pastāvīgi ar to saistīta un atbilst šim uzdevumam ar savām dabiskām īpašībām. Savukārt šī panta otrā daļa noteic, ka blakus lietu nevar atzīt par piederumu pretēji skaidri izteiktai īpašnieka gribai.

Civillikuma 859.panta pirmā daļa noteic, ka lieta atzīstama par ēkas piederumu, kad tā nolemta nevis tam nolūkam, lai kalpotu vienīgi īpašnieka personīgiem vai viņa amata mērķiem, bet lai atrastos pastāvīgi sakarā ar ēku, padarot to pēc sava rakstura noderīgāku un patīkamāku.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka likums ne vienmēr var noteikt, kādas lietas tieši atzīstamas par piederumiem. Tas lielā mērā tkarīgs no īpašnieka gribas. Tomēr īpašnieka griba vien nevar padarīt lietu par piederumu, ja pēc savām īpašībām tā neatbilst mērķim kalpot citai lietai (*Višņakova G., Balodis K., Civillikuma komentāri. Lietas. Valdījums. Tiesības uz svešu lietu, Rīga: Mans īpašums 1998., 22.lpp.*).

Balstoties uz minēto normu un doktrīnas atziņām Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lai atzītu jebko par galvenās lietas piederumu ir nepieciešams konstatēt divus kumulatīvus kritērijus: 1) galvenās lietas īpašnieka griba; 2) pēc savām īpašībām atbilstība mērķim kalpot citai lietai.

Attiecībā uz atbildētājas zemesgabalu, kā galveno lietu – Civillietu tiesas kolēģija pārbaudot lietas materiālus nav konstatējusi atbildētājas gribas izpausmi iegūt kā sava zemesgabala piederumu uz prasītājas zemesgabala esošo kājceļu un piebraucamo ceļu.

Tieši pretēji – atbildētāja konsekvenkti visā lietas izskatīšanas gaitā ir paudusi tieši pretēju gribu, neatzīstot uz prasītājas zemesgabala esošo kājceļu un piebraucamo ceļu par sava zemesgabala blakuslietu.

Bez tam, prasītājas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē atbildot uz tiesas jautājumu tieši apstiprināja, ka kājceļš un piebraucamais ceļš ir prasītājas un trešās personas īpašuma daļa.

Atbilstoši Valsts zemes dienesta informācijai (*lietas 2.sējuma 95.lapa*) uz atbildētājai piederošā zemesgabala atrodas ēkas (būves), kuru

piederība nav noskaidrota: caurlaides ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs E/, garāžas ar kadastra apzīmējumiem /numurs F/, /numurs G/, /numurs H/, /numurs I/, /numurs J/, /numurs K/, /numurs L/, /numurs M/, /numurs N/, /numurs O/, /numurs P/, /numurs R/, /numurs S/, /numurs T/, /numurs U/, /numurs V/, /numurs Z/, /numurs AA/, /numurs AB/, /numurs AC/, /numurs AD/.

Ņemot vērā to, ka norādīto ēku (būvju) piederība nav noskaidrota, bet tās atrodas uz atbildētājai piederoša zemesgabala, nav pamata uzskatīt, ka kādai citai personai būtu tiesības izteikt gribu attiecībā uz šo ēku piederumiem, kura būtu pretēja atbildētājas skaidri paustajai gribai.

Pamatojoties uz minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata atzīt kājceļu un piebraucamo ceļu par atbildētājas zemesgabala un ēku (būvju), kuru piederība nav noskaidrota: caurlaides ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs E/, garāžas ar kadastra apzīmējumiem /numurs F/, /numurs G/, /numurs H/, /numurs I/, /numurs J/, /numurs K/, /numurs L/, /numurs M/, /numurs N/, /numurs O/, /numurs P/, /numurs R/, /numurs S/, /numurs T/, /numurs U/, /numurs V/, /numurs Z/, /numurs AA/, /numurs AB/, /numurs AC/, /numurs AD/, piederumu pretēji skaidri paustai atbildētājas gribai. Bez tam Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav iespējams atzīt par blakus lietu prasītājai un trešajai personai piederošu īpašumu.

[8.2] Papildus tam Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepieciešamu īsumā izanalizēt piebaucamā ceļa un kājceļa piederības raksturu un lietošanas tiesisko dabu.

Civillietu tiesas kolēģija jau šajā spriedumā norādījusi, ka prasītājas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē atzina kājceļu un piebaucamo ceļu par prasītājas un trešās personas īpašuma daļu.

Izvērtējot lietas materiālos esošo pieprasāmās zemes gabala plānu (*lietas 1.sējuma 18.lapa*), publiski pieejamu informāciju (Google Maps), pašas prasītās un trešās personas iesniegtos fotouzņēmumus (*lietas 2.sējuma 106.-122.lapa*) kā arī balstoties uz dzīves laikā gūto pieredzi un atziņām, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītājas un trešās personas norādītais kājceļš faktiski ir daļa no asfaltētas gājēju ietves, kura stiepjas no Kurzemes prospekta, šķērso prasītājas un trešās personas zemesgabalu, iet garām AS „Rīgas Satiksme" autobusu parkam un beidzas vairākus simtus metrus aiz autobusa pieturas „Mellužu iela" uz Buļļu ielas pusi, nesasniedzot automašīnu tirdzniecības salonu „Karlo Motors". Minētā asfaltētā ietve atrodas publiskā lietošanā – prasītāja un trešā persona nav iesniegušas pierādījumus tam, ka kājceļš būtu nodots tikai gājēju nokļūšanai atbildētājai piederošajā zemesgabalā un uz tā atrodošās ēkās, vai ka citām personām būtu ierobežota iespēja šo ietvi izmantot.

Attiecībā uz piebaucamo ceļu Civillietu tiesas kolēģija izanalizējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus konstatē, ka piebraucamais ceļš faktiski pilda servitūta ceļa funkciju – prasītājai un trešajai personai piederošais zemes gabals pilda kalpojošā īpašuma funkciju attiecībā pret atbildētājai piederošo zemesgabalu, kā valdošo īpašumu, lai gan nav kā servitūts ierakstīts zemes grāmatā. Bez tam, atbildētāja savos paskaidrojumos pirmās instances tiesai norādījusi, ka piebraucamo ceļu savu funkciju realizācijai izmanto arī AS „Latvenergo", SIA „Rīgas Siltums", SIA „Rīgas Ūdens", Ugunsdzēsības un glābšanas dienests – prasītāja un trešā persona šos atbildētājas iebildumus nav apstrīdējušas, kā arī nav tiesai iesniegušas pierādījumus tam, ka piebaucamais ceļš būtu nodots tikai atbildētājas lietošanā un citām personām būtu jebkādā veidā ierobežota iespēja lietot piebraucamo ceļu.

Apkopojot visu iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka nav tiesiska pamata atzīt uz prasītājas un trešās personas zemesgabala esošo kājceļu un piebraucamo ceļu par atbildētājas zemesgabala un ēku (būvju), kuru piederība nav noskaidrota: caurlaides ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs E/, garāžas ar kadastra apzīmējumiem /numurs F/, /numurs G/, /numurs H/, /numurs I/, /numurs J/, /numurs K/, /numurs L/, /numurs M/, /numurs N/, /numurs O/, /numurs P/, /numurs R/, /numurs S/, /numurs T/, /numurs U/, /numurs V/, /numurs Z/, /numurs AA/, /numurs AB/, /numurs AC/, /numurs AD/, piederumiem, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Ņemot vērā to, ka kājceļš un piebraucamais ceļš nav atzīstami par atbildētājas zemesgabala un ēku, kuru piederība nav noskaidrota, piederumiem, tiesai nav pamata analizēt zemes piespiedu nomas attiecību esamību starp pusēm, nomas maksas apmēru un nomas maksas parāda piedziņu.

[9] Izvērtējot apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst tos par daļēji pamatotiem.

[9.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedums nav pareizs, jo garāžu īpašnieku biedrība „Salūts" biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrēta tikai 2005.gada 17.februārī, lai gan juridiska persona ar to pašu reģistrācijas numuru pastāv no 1993.gada 14.janvāra, tā sākotnēji bijusi kooperatīvās sabiedrības statusā.

Civillietu tiesas kolēģija nevar atzīt šo argumentu par pamatotu, jo juridiskā persona pastāvēja un darbojās, savukārt tās juridiskā statusa maiņai izskatamajā lietā nav izšķirošas nozīmes.

[9.2] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka nekonkrēts un tādēļ neizmantojams ir pārsūdzētajā spriedumā lietotais apzīmējums, ka atbildētājai piederošajam zemesgabalam pieguļ prasītājai piederošais zemesgabals.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst šo argumentu par pamatotu, jo šim apstāklim pašam par sevi nav izšķirošanas nozīmes izskatāmajā lietā.

[9.3] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 12.novembra spriedumu lietā SKC-405/2008 nevar būt attiecināms arī uz izskatāmo lietu, jo tiesiskie apstākļi saistībā ar to iespējamu lietojumu no atbildētāju (šajā lietā) puses, ir atšķirīgi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst šo apelācijas sūdzības argumentu par pamatotu, jo lietās ir atšķirīgi tiesiskie un faktiskie apstākļi, uz ko norādīts arī Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2018.gada 18.oktobra spriedumā izskatāmajā lietā.

[9.4] Apelācijas sūdzībā norādīts – nepamatots ir apgalvojums, ka bez piebraucamā ceļa un gājēju ceļa atbildētāja nespētu realizēt savu darbības mērķi. Nokļūšanai atbildētājas teritorijā gadījumā, ja prasītāja ar būvēm, stādījumiem un/vai citādi aizšķērsotu šos zemesgabalus (izņemot šauru piebraucamā ceļa daļu), iespējams izmantot citus veidus.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šim iebildumam atbildētāja nav iesniegusi jebkādus pierādījumus, līdz ar to tas nav pamatots.

[9.5] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, nosakot atlīdzību par zemes lietošanu gadā 2,13 *euro*, nav pamatota atsaukšanās uz Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu lietā Nr.C28326711, jo minētajam spriedumam nav judikatūras spēka.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst šo argumentu par nepamatotu – lai noteiktu zemes nomas maksu iespējams izmantot citas tiesas taisītu un spēkā stājušos spriedumu, ja lietas faktiskie apstākļi ir līdzīgi, neskatoties uz to, ka šāds spriedums nebūtu uzskatāms par judikatūru.

[9.6] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā nav pieņemti procesuāli lēmumi nedz par lietā pieaicinātās trešās personas bez patstāvīgajiem prasījumiem /pers. E/ aizstāšanu ar viņa mantinieci /pers. C/, nedz par viņas pieaicināšanu trešās personas statusā ar patstāvīgajiem prasījumiem.

Pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka minētais arguments ir pretrunā ar lietas materiāliem – lietas 1.sējuma 95.lapā atrodams Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 30.oktobra lēmums, kurā šis jautājums ir ticis izlemts.

Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās isntances tiesa kļūdījusies piemērojot tiesību normas lietas faktiskajiem apstākļiem, un ir pamats pretēja sprieduma taisīšanai.

[10] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbildētāja, iesniedzot apelācijas sūdzību, ir samaksājusi valsts nodevu 840,31 *euro*. Tā kā prasība tiek pilnībā noraidīta, no prasītājas un trešās

personas līdzīgās daļās par labu atbildētājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 840,31 *euro*, un no katras atbilstoši piedzenot 420,16 *euro*.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, no prasītājas un trešās personas valsts ienākumos līdzīgās daļās piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 25,71 *euro*, t.i., no katras atbilstoši 12,86 *euro*.

Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 432. – 434.pantu, 204.[1] pantu Civillietu tiesas kolēģija
nosprieda

pilnībā noraidīt /pers. A/ un /pers. C/ prasību pret garāžu īpašnieku biedrību „Salūts" ar par zemes nomas tiesisko attiecību atzīšanu, zemes nomas maksas noteikšanu un zemes nomas maksas parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu garāžu īpašnieku biedrībai „Salūts", reģistrācijas Nr.40103077038, tiesas izdevumus 420,16 *euro* (četri simti divdesmit *euro* 16 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu garāžu īpašnieku biedrībai „Salūts", reģistrācijas Nr.40103077038, tiesas izdevumus 420,16 *euro* (četri simti divdesmit *euro* 16 centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,86 *euro* (divpadsmit *euro* 86 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/,, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,86 *euro* (divpadsmit *euro* 86 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami – saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (lietas numurs, vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu noteikt termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu, maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Vazdiķis

Tiesnese L.Volberga

Tiesnese G.Ozoliņa